

ת"פ 31481/11/16 - מדינת ישראל נגד האדי סלאמה, עמרי מוזפר, חמזה אבו דאהוך, נאיף סראיעה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 31481-11-16 מדינת ישראל נ' סלאמה (עציר)
ואח'

בפני כבוד השופט שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. האדי סלאמה (עציר)
2. עמרי מוזפר (עציר)
3. חמזה אבו דאהוך
4. נאיף סראיעה

הנאשמים

גזר דין

האישום והרקע

כתב האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים והנאשמים הורשעו על פי הודאותיהם בעבירות המיוחסות להם.

מן החלק הכללי בכתב האישום, עולה כי הנאשמים ואחרים קשרו קשר לביצוע התפרצויות לבתי מגורים ולבתי עסק, כאשר הנאשמים 1 ו-2 שהינם תושבי ירושלים, היו אמונים על תכנית הפעולה, בצוותא עם אחרים.

לצורך זה, הצטיידו הנאשמים והאחרים ברכב מסוג רנו, ברכב מסוג קיה ובטלפונים "מבצעיים".

האישום הראשון מתייחס ללילה שבין 21.10.16 ל- 22.10.16, במשך 35 במושב פדיה, ביתו של מר יחזקאל משה (להלן: "הבית").

מכתב האישום עולה, כי הנאשמים 1 ו-2 נסעו ברכבו של הנאשם 1, רכב הרנו, ופגשו ברכב הקיה בשעה 21:09. ביניהם ובין הנאשמים 3 ו-4 ואחרים נערכו שיחות טלפון, כאשר הנאשמים מדווחים זה לזה על המתרחש בשטח.

בין השעות 23:30 ל-04:42 באותו לילה, פרצו הנאשמים 3 ו-4 יחד עם חברי חוליה נוספים לבית אשר היה נעול, על ידי פתיחת חלון חדר השינה באמצעות חפץ חד והזזתו ופתיחת התריס בכוח. בהמשך פרצו את דלת חדר השינה שהייתה נעולה וגרמו נזק למשקוף.

החוליה הוציאה את תכולת הארונות וארגזי המצעים, עקרה טלוויזיות ממקומן וגנבה מהבית את הרכוש הבא: טלוויזיות,

ממירים, שלטי טלוויזיה, מחשב נייד, שתי מצלמות דיגיטליות, שני טאבלטים, טלפון נייד, ארנק, מספר תיקים, מכנסי ג'ינס, תיק למחשב נייד, בקבוקי בושם, משקפיים שונים, מטענים ניידים, תכשיטים ושעונים בשווי של כ-45,000 ₪, מערכת קריוקי, מגבר של מערכת קולנוע ביתית, מכשיר DVD, מצלמת "קנון" ומערכת כלי עבודה הכוללת מקדחה, פטישון ומברגה.

בשעה 04:35 עבר הנאשם 2 מרכב הרנו למושב הנהג של רכב הקיה. רכב הרנו הנהוג בידי הנאשם 1 החל בנסיעה, ואילו רכב הקיה נסע אחריו.

חברי החוליה ובהם הנאשמים 3 ו-4, קיבלו התראה מהנאשם 1 כי עליהם לברוח מהבית, ויצאו ממנו עם הרכוש, כאשר נתיב הבריחה היה דרך השדות המובילים מהבית לכביש 6.

בשעה 04:42 נעצרו שני כלי הרכב בשולי כביש מס' 6, והנאשמים 3 ו-4 עלו לרכב הקיה, עם הרכוש.

הנאשם 1 נסע ברכב הרנו לפני רכב הקיה ו"פתח את הציר", ואילו רכב הקיה, נהוג על ידי הנאשם 2, ובתוכו נאשמים 3, 4 ואחרים, נסעו אחריו.

הנאשם 1 נתפס במחסום משטרת שוהצב במנהרה סמוכה למחלף בן שמן בכביש מס' 6, כשנהג ברכב הרנו.

בראות הנאשם 2 את המתרחש, ביצע פניית פרסה במעבר הביטחון, והחל לנסוע במהירות העולה על 150 קמ"ש.

רכב בילוש דלק בעקבותיו, אולם הנאשם 1 המשיך בנהיגתו הפרועה והמסוכנת.

תוך כדי נסיעת רכב הקיה, במהירות המתוארת לעיל, זרקו מתוכו חברי החוליה והנאשמים 3 ו-4, למסלול הנסיעה של כביש מס' 6, חלק מהרכוש הגנוב, לרבות מכשירי טלוויזיה, ממירים, מחשב וכלי פריצה.

לאחר מכן, נמלטו כל חברי החוליה שהיו ברכב הקיה מהרכב והחלו להימלט לשטח הפתוח. צוות הבילוש דלק בעקבותם והצליח לשים את ידיו על הנאשמים 3 ו-4, בעוד שאר חברי החוליה נמלטו.

בחיפוש שהתבצע בנתיב זריקת החפצים נמצאו מגזרי מתכת, לום, ג'בקות, קטר, מספרי פח ומברג, כלי פריצה שהנאשמים החזיקו מבלי שהיה להם הסבר סביר לכך.

בגין אישום זה, הואשמו ארבעת הנאשמים בעבירות של התפרצות בצוותא לבית מגורים, גניבה בצוותא והחזקת מכשירי פריצה לפי סעיפים 406(ב), 29+29, 384+29, 409 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

הנאשמים 1 ו-2 הואשמו בנוסף לכך בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 449(א)+29.

נאשמים 2-4 הואשמו גם בעבירה של נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה.

נאשמים 3 ו-4 הואשמו בעבירה של שהייה בלתי חוקית לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**").

נאשם 2 הורשע גם בעבירה של הסעה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל.

האישום השני, מתייחס לנאשמים 1 ו-2 ומתאר אירוע מיום 19.10.16, בין השעות 21:50 ל- 22:45 ברחוב עליית הנוער 50 בתל אביב (להלן: "**המקום**").

הנאשמים 1 ו-2 נסעו לתל אביב מאזור התעשייה בעטרות באמצעות רכב הרנו, הגיעו בסמוך למקום בשעה 21:30 וחברו יתר חברי החוליה, אשר הגיעו עם רכב הקיה. חברי החוליה והנאשמים התפצלו, באופן שהנאשמים תצפתו בסמוך לבית העסק תוך שהם מוודאים כי הפריצה מתנהלת כראו, בעודם מדווחים על המתרחש בזמן אמת.

ארבעה מחברי החוליה יצאו מרכב הקיה ועשו דרכם לבית העסק, פירקו את גג הבניין על ידי שחרור הברגים, פרצו ונכנסו לבית העסק וחתכו את כבלי המצלמות ומערכת האזעקה, עד אשר החלה לפעול וחברי החוליה נסו מבית העסק וחברו לחבר החוליה אשר המתין בסמוך ונמלטו דרך פארק לרחוב חיי אדם, עלו על רכב הקיה אשר המתין שם, וברחו מהמקום.

הנאשמים המתינו בסמוך למקום, ברחוב מקביל, על מנת לוודא שלא נותר איש מחברי החוליה ולאחר מכן נסעו מהמקום.

בגין אירוע זה, הורשעו הנאשמים ו-2 בעבירות של סיוע להתפרצות לבניין שאינו מקום מגורים, וקשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיפים 407(א) ו-449(א) לחוק העונשין.

האישום השלישי מתייחס לנאשם 1 בלבד ולעבירות אשר ביצע בתקופה שבין השנים 2015-1016, במהלך עבודתו כעובד קבלן בחברת "שלמה סיקסט". הנאשם קשר בתקופה זו קשר עם אחרים לביצוע גניבות של 10 כלי רכב, ולשם כך ערך רשימה ובה מספרי לוחיות זיהוי של רכבי החברה ולצידם הקוד התואם וצילם אותה במכשירו הנייד. לאחר שהחברה מכרה את כלי הרכב, נגנבו 10 מתוכם ובהם אלו אשר היו ברשימה שערך הנאשם.

הנאשם 1 הורשע בשל כך בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 449(א) לחוק העונשין.

ארבעת הנאשמים הודו בכל המיוחס להם בכתב האישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון, ואשר לא כלל הסכמה לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן המתייחס לנאשם 1, מלמדנו כי הנאשם בן 36 שנים, נשוי ואב ל-5 ילדים בגילאי 3 חודשים עד 12 שנים. טרם מעצרו, התגורר עם משפחתו בכפר עקב ועבד בבית דפוס אשר בבעלות אביו.

הנאשם הוא הרביעי מבין עשרה ילדים במשפחת המוצא, בן יחיד בין בנות המנהלות, לדבריו, אורח חיים תקין.

אמו של הנאשם סובלת משיתוק חלקי בגופה, לאחר שלקתה באירוע מוחי לפני כעשור, והנאשם ביטא דאגה רבה למצבה, ותיאר קשר טוב עמה ועם אביו, הנשוי בשנית.

הנאשם סיים 10 שנות לימוד, לאחר שבגיל 15 נשר מלימודיו על רקע קשיים לימודיים והישגים נמוכים. במשך השנים עבד עם אביו, עד אשר בשנת 2011, נעצר ונשפט לעונש של מאסר בפועל. לאחר שחרורו ממאסר, בשנת 2013,

השתלב כעובד בחברת "שלמה סיקסט", שם עלו קשיים בתפקודו מול מעסיקיו, בין היתר, בגין העבירה נשוא האישום השלישי בכתב האישום, והוא פוטר מעבודתו.

הנאשם נישא בגיל 24 שנים, והוא מבטא כיום רצון להוות דמות אב יציבה ומיטיבה לילדיו.

ביחס לעבירות הנוכחיות, הנאשם התקשה לבטא אחריות מלאה לביצוען, ושירות המבחן התרשם מעמדות מצמצמות ומטשטשות. הוא שלל ביצוע חלק מהאישומים המיוחסים לו ותיאר כי פעל מתוך לחץ חברתי וקושי להפעיל שיקול דעת, לנוכח הפיתוי לרווח כלכלי מהיר.

ממידע שהתקבל מהעובדת הסוציאלית בשירות בתי הסוהר, עלה כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית, אולם נכח בשני מפגשים לא רצופים בלבד, וגם אז השתתפותו הייתה פאסיבית. כמו כן, השתתף בקבוצת "כישורי חיים" מטעם אגף החינוך בבית המעצר, אך בה לקח חלק פעיל ורציף.

לאחר שהתרשמה כי עדיין קיימת רמת סיכון לחזרה על המעשים, והנאשם מתקשה להציב לעצמו גבולות פנימיים, סברה קצינת המבחן כי אין אפשרות לתהליך שיקומי במסגרת הקהילה, והמליצה כי במידה ויוטל עליו עונש של מאסר בפועל, ראוי כי תהיה התחשבות בימי מעצרו. עוד הומלץ על ענישה מותנית לצורך הרתעה והפחתת הסיכון להישנות העבירות בעתיד.

תסקיר שירות המבחן אשר נערך ביחס לנאשם 2, מלמדנו כי הנאשם רווק, בן 26 שנים. במשפחתו הוא הבן השלישי בין 8 ילדים, וטרם מעצרו התגורר עם אחותו באבו גוש ועבד במוסך שפתח קודם לכן.

אביו של הנאשם נפטר בשנת 2006, בעקבות אירוע מוחי, ומדיווחי עובדת סוציאלית על פי חוק הנוער שבידי שירות המבחן עולה כי האב והאם סבלו מבעיות בתחומי בריאות הנפש ועוד. חלק מאחיו של הנאשם סובלים גם הם מבעיות דומות, ושישה מאחיו הוצאו מהבית, על פי צווי בית המשפט למשפחה.

העובדת הסוציאלית המטפלת במשפחה דיווחה לשירות המבחן כי הנאשם סייע מאוד בהתקשרות בין גורמי הרווחה לבין משפחתו.

כאשר היה בן 6 שנים, הוצא הנאשם מבית המשפחה בהמלצת גורמי רווחה, ושהה בפנימיה במזרח ירושלים, עד אשר הוחלט להרחיקו בשל בעיות משמעת בהיותו בן 15 שנים. בד בבד, נפטר אביו, והנאשם חש צורך לשמש כדמות הורית עבור אחיו הקטנים. לאחר הרחקתו מן הפנימיה, החל לבצע עבירות, התקשה לשתף פעולה עם גורמי הטיפול ועבד בעבודות מזדמנות על מנת לסייע בפרנסת המשפחה, תוך חיפוש אחר רווחים קלים.

בשנת 2005, לאחר שעבר אבחון פסיכולוגי, הומלץ על השמתו במסגרת טיפולית כוללנית, אך הנאשם לא שיתף פעולה.

בשנת 2008, בעקבות מעצר, שהה בהוסטל "יסמין" וגילה חוסר יציבות, אלימות ואימפולסיביות. הנאשם נהג באלימות כלפי נערים אחרים במקום ונפל קורבן להתנהגות אלימה של הנערים כלפיו. במסגרת ההוסטל סיים 10 שנות לימוד ועם תום הטיפול, ולאחר שקיבל הערכת חיובית על תפקודו, הוחלט על השבתו לבית אמו וטיפול במסגרת הקהילה.

בעת מאסרו בשנת 2009, במסגרת תיק אשר התנהל נגדו בבית המשפט המחוזי בירושלים, הצליח הנאשם לסיים 12

שנות לימוד, ובהמשך לאחר שחרורו, החל לימודיו במכללת "אקסלנס", בהכשרה מעשית ככוח עזר לאחים בבית חולים, אך לדבריו לימודיו הופסקו בעקבות אחד ממעצרו.

לאחר שחרורו ממאסר פנה מיוזמתו לרשות שיקום האסיר ועבד בעבודות בתחום השיפוצים, וארבעה חודשים עובר למעצרו הנוכחי, פתח מוסך לא רשמי לתיקון אופנועים.

הנאשם תיאר את ניסיונותיו החוזרים לסייע במצוקת המשפחה, רצונו לנהל אורח חיים תקין ונורמטיבי, וחוסר הצלחתו לאורך השנים להתמודד עם הקשיים, כששב וחזר לפתרונות מיידים ולא בונים.

הנאשם מסר כי בעבר התנסה בסמים מסוג גראס, אך לא המשיך בכך, ובאלכוהול הוא מתאר שימוש חברתי ומזדמן, זאת לאחר שטרם מעצרו הקודם, תיאר דפוסי שימוש התמכרותיים.

הנאשם נוטל אחריות על העבירות אשר הורשע בהן ושיתף בתחושת אכזבה עצמית, בושה וחרטה עמוקה בעקבות נסיבות מעצרו. בצד זאת, תיאר כי מתקשה לשמור על עצמו מחוץ לכותלי הכלא, שכן ביצוע העבירות וקשריו עם עוברי חוק מעניקים לו תחושת ביטחון וכוח, והוא נגרר אחר הסובבים אותו. לצד זאת, פנה במסגרת מעצרו אל העובדת הסוציאלית בכלא וביקש להתחיל בטיפול, על מנת לשנות את דפוסי התנהגותו.

בסיכום דבריה, התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם הוא בחור צעיר, אשר גדל בעזובה רגשית ופיזית קיצונית, חווה מסכת חיים ארוכה של חוסר יציבות וחסכים רגשיים, אשר הובילו אותו למצוקה עמוקה ולהתנהגות עבריינית ועוברת חוק.

במצב זה, הנאשם מתקשה בהצבת גבולות ואלה מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות פוגעת בעתיד ובנסיבות הקיימות, לא היה בידי שירות המבחן להמליץ על חלופות ענישה או שיקום במסגרת הקהילה, ועל כן הומלץ על מאסר אשר יביא בחשבון את תקופת מעצרו.

טיעונים לעונש

באת כוח המאשימה, טענה באריכות ובאופן מפורט וציינה את החומרה היתרה המיוחסת למעשיהם את הנאשמים אשר פגעו ברכושם של אחרים ובדירתם הפרטית, תוך שהם מפרים את שלווה וגונבים מדירות אלו רכוש רב. בשקדנותה הרגילה, פרטה באת כוח המאשימה את המעשים המיוחסים לכל אחד מן הנאשמים, תוך מתן דגש למעשיו של כל נאשם ונאשם, וכן לנתוניו האישיים שיש בהם כדי להשפיע על עונשו הסופי. לדבריה, המפורטים בפרוטוקול, יש להטיל על נאשם 1 ענישה הכוללת 35 חודשי מאסר בפועל ממש יחד עם ענישה נלווית וצופת פני העתיד.

באשר לנאשם 2, עתרה באת כוח המאשימה לענישה הכוללת 40 חודשי מאסר בפועל, וזאת נוכח עברו הפלילי הכולל מספר הרשעות, חלקן בעבירות דומות, וביקשה אף להפעיל מאסר מותנה התלוי ועומד נגדו בהיקף של שישה חודשים, כך שסך הכל, ירצה נאשם זה 46 חודשי מאסר בפועל ממש.

בעניינו של נאשם 3, טענה באת כוח המאשימה כי יש להטיל עליו 16 חודשי מאסר בפועל יחד עם מאסר מותנה ופיצוי למתלונן באישום הראשון, ואילו על חברו נאשם 4 יש להטיל לשיטתה 15 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי ופיצוי.

כמו כן בקשה באת כוח המאשימה לחלט את כלי הרכב המעורבים והמפורטים בכתב האישום.

בא כוח נאשם 1, הסכים לחילוטו של כלי הרכב והפנה לנסיבותיו האישיות הקשות של נאשם זה תוך שהוא מציג פסיקה במקרים אחרים, אשר בהם נגזר עונש מוסכם אשר היקפו נמוך בהרבה מזה אשר אליו עתרה המאשימה בעניינו של נאשם זה. לדבריו, נאשם 3 עצור מזה כ- 13 חודשים ויש להסתפק בימי מעצרו, ולהטיל עליו ענישה צופת פני עתיד וקנס.

נאשם 1 בדברו האחרון הגיש לעיוני מכתב, אשר במסגרתו הוא מודה במיוחס לו, מביע חרטה מעומק ליבו. ציין כי הוא אב לחמישה ילדים ונולד לו בן נוסף אשר אותו הוא ראה פעם אחת בלבד והיום, הוא בן שבעה חודשים. בסוף דבריו, ביקש הנאשם 1 להתחשב במצבו ולהקל בעונשו.

בא כוח נאשם 2, ציין בטיעונו כי הנאשם חסך זמן רב ומאמץ לא מבוטל מרשויות התביעה ומבית המשפט בכך שנטל אחריות והודה במיוחס לו. לדבריו, מתחמי הענישה אשר הוצגו בידי המאשימה הם מופרכים ומנופחים, ויש לבחור בענישה מצומצמת באופן משמעותי אשר במסגרתה יש לשקול את היותו של הנאשם מאורס, מצבה הכלכלי הגרוע של משפחתו ונתונים נוספים אשר יש בהם כדי להביא לתוצאה עונשית מתונה.

נאשם 2 בדברו האחרון, סיפר על המעשים המיוחסים לו וטען כי מדובר בשטות מיותרת עליה הוא משלם מחיר כבד, ותוך כדי בכי ביקש להקל בעונשו.

בא כוח נאשמים 3 ו-4 אף הוא ביקש להקל עם שולחיו אשר נקלעו לזירת ביצוע העבירות ללא כוונה פלילית מוקדמת ומתוך מטרה לעבוד באורח כשר וחוקי. לדבריו, יכולת פרנסת נפגעה קשות וחלקם בביצוע המעשים המתוארים בכתב האישום הינם מוגבלים וחלקיים. ב"כ הנאשמים 3 ו-4 ביקש שלא להטיל עליהם עונש של מאסר משמעותי ואף הגיש לעיוני פסיקה לאישוש עמדתו זו.

נאשמים 3 ו-4 ציינו בדברם האחרון, כי ביקשו להתפרנס ונקלעו, שלא בטובתם, למעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן. שניהם הביעו צער על המיוחס להם וביקשו להקל בעונשם. ג

דין והכרעה

מתחמי הענישה

טרם קביעת מתחמי הענישה, אציין כי שלושת האישומים מתארים שלושה אירועים נפרדים.

על אף ששני האישומים הראשונים מתארים עבירות של התפרצות וקשירת קשר, הרי שמדובר בזירות נפרדות ומועדים שונים. כמו-כן, בעוד שבאישום הראשון פעלו ארבעת הנאשמים יחדיו, באישום השני פעלו הנאשמים 1 ו-2 עם אחרים. האישום השלישי נפרד גם הוא בעודו מתייחס לנאשם 1 בלבד, ונסיבותיו שונות ונפרדות מנסיבות האישומים האחרים. משכך, לכל אחד מהאישומים אקבע מתחם ענישה נפרד.

הערכים המוגנים בעבירות התפרצות, גניבה והחזקת מכשירי הפריצה, הם הגנה על זכות היסוד לקניין, הגנה על קניינו של כל אדם מפני נטילתו שלא כדין, הגנה על הבית או העסק הפרטי מפני התפרצות, אשר מעבר לפגיעה הקניינית,

טומנות בחובן פגיעה בפרטיות ובתחושת הביטחון של בעלי הקניין.

בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל, מוגנות זכותה וחובתה של המדינה לשמור ולשלוט על גבולותיה ולהסדיר את כניסתם של הבאים בשעריה, במטרה להגן על ביטחון ושלוש אזרחיה.

העבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, אשר התקיימה בכל אחת משלושת האישומים, מבטאת את הסלידה החברתית מהתארגנות של מספר דמויות לצורך ביצוע פשעים, והערכים המוגנים בה, מעבר לאלה המוגנים במעשה שלשמו התקשרו, הם השמירה על החוק כערך בפני עצמו, ועל הציבור מפני עבריינות על גווניה השונים.

נסיבותיו של האישום הראשון הובאו לעיל בפירוט, ומהן עולה מסכת של התארגנות והיערכות של הנאשמים עם אחרים לצורך תכנון וביצוע העבירות. הנאשמים הכינו מבעוד מועד תוכנית פעולה לביצוע ההתפרצות, הצטיידו בכלי רכב ובכלי פריצה, ורק אז, כאשר היו מוכנים לכך, יצאו לבצע את זממם.

התארגנות הנאשמים נלמדת גם מחלוקת המשימות בין הנאשמים והאחרים, חלוקה לשתי קבוצות בשני כלי רכב נפרדים, כאשר חלק מהנאשמים הממתנים מחוץ לבית, מנחים את הפורצים אימתי לעזוב את הבית, ובהמשך, רכב אחד "פותח ציר" לרכב האחר. התארגנותם של הנאשמים, חלקו ותפקידו של כל אחד מהארבעה, הם אשר איפשרו את הגניבה רחבת ההיקף של חפצים וציוד רב ויקר ערך, כך שחלקו של כל אחד מהם הוא משמעותי ורב.

הנזק אשר נגרם במקרה זה הינו רב. מעבר להרס שזרעו הנאשמים בבית, לרבות גרימת נזק למשקוף הבית ועקירת מסכי טלוויזיות, הוציאו הנאשמים את תכולת הארונות וארגזי המצעים, בחיפושיהם אחר חפצים יקרי ערך. ניתן לתאר את עוצמת הכאב וההלם אשר חשו בעלי הבית, כאשר הגיעו לביתם ולנגד עיניהם ההרס וחפציהם האישיים פזורים באי סדר מחוץ לארונות, נוסף לחסרונם של כל הטובין שגנבו מהם הנאשמים.

האירוע לא הסתיים בהתפרצות וגניבה, ומשנתפס הרכב הראשון במחסום המשטרה, ביקש הנאשם 2 אשר נהג ברכב האחר להימלט מהמשטרה, ואז ביצע פניית פרסה, ונהג בקלות ראש. לא די בכך שהנאשם 2 נסע במהירות העולה על 150 קמ"ש, בנהיגה פרועה ומסוכנת, תוך כדי נסיעתו זרקו חברי החוליה מכשירי טלוויזיה, מחשב ועוד, לתוך מסלול הנסיעה של כביש 6, כביש בינעירוני, מהיר וסואן. בכך סיכנו הנאשמים את חייהם של הנהגים האחרים בכביש והנזק אשר היה צפוי מנסיעתם המסוכנת היה רב.

נוסף על הפגיעה ברכוש וסיכון החיים בכבישים, הנאשמים 2-4 ביצעו את כל המיוחס להם תוך הפרת חוק הכניסה לישראל- הנאשמים 3 ו-4 בעצם שהייתם בישראל בניגוד לחוק, והנאשם 2 בהסעתו אותם. כידוע, כל כניסה לישראל שלא כדין היא עבירה שענישה לצידה, אך כאשר מדובר בשהייה שלא כדין לצורך ביצוע עבירות, הרי שמדובר במדרג גבוה יותר חומרה, ועל מתחם הענישה לשקף זאת.

הנאשמים פעלו בצוותא לביצוע העבירות, אך נוסף לשלוש העבירות המיוחסות לכולם, לכל אחד מהם מיוחסות כאמור גם עבירות נוספות, כך שיש לקבוע לכל אחד מהם מתחם שונה ביחס לאישום זה, כדלקמן:

מתחם הענישה ההולם עבור הנאשם 1 נע בין **12-24** חודשי מאסר לריצוי בפועל. המתחם ההולם **לנאשם 2** בין **14-26** חודשי מאסר לריצוי בפועל, והמתחם ההולם עבור הנאשמים **3 ו-4** צריך שיעמוד על **10-20** חודשי מאסר. לעונשי המאסר יתווספו עונשים בעלי רכיב כספי ועונשי פסילה לנאשמים שעברו גם עבירות לפי פקודת התעבורה.

האישום השני שונה מן האישום הראשון, אך יש בו גם מן הדמיון אליו. באישום זה, סייעו הנאשמים 1 ו-2 לעבירת התפרצות למקום עסק, לאחר התקשרות מוקדמת עם מבצעי העיקריים של העבירה. גם באירוע זה היה מעורב אותו רכב קיה, וחלקם המרכזי של הנאשמים היה במקרה זה היה תצפית על בית העסק אשר אליו פרצו האחרים. החומרה הרבה באישום זה היא בדרך הנועזת אשר בה בוצעה ההתפרצות, על ידי פירוק הגג ומערכת האזעקה, ובהתקשרות בין חברי החוליה עובר לביצוע העבירה ובמהלכה- תוך שהנאשמים "מאבטחים" את המבצעים העיקריים ודואגים לאיסופם לאחר מעשה. יחד עם זאת, יש לזכור כי הנאשמים עצמם הואשמו כמסייעים ולא כמבצעים העיקריים של העבירה.

בהתחשב במידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבותיו של אישום זה, במידת הנזק שנגרם לבעל העסק ובענישה הנוהגת בפסיקה ובעובדה כי מדובר בעבירת סיוע להתפרצות, **נע מתחם הענישה באישום זה בין 6-12 חודשי מאסר, נוסף לעונשים נלווים.**

האישום השלישי מתייחס כאמור לנאשם 1 בלבד, כאשר ברקע לביצועו גניבות של 10 כלי רכב אשר היו שייכים בעבר לחברת "שלמה סיקסט", בה עבד הנאשם כעובד קבלן. הנאשם ניצל את הגישה אשר ניתנה לו במסגרת עבודתו לרכבים ולקוד הפעלתם, ואלה נגנבו בתקופה שלאחר מכן. מדובר ב- 10 כלי רכב ועל כן מדובר בנזק כלכלי ניכר, ובטרדה וטרחה לבעליהם.

מתחם הענישה ההולם עבור אישום זה, נע בין 10 ל-16 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

העונשים המתאימים

נאשם 1

הנאשם 1, יליד שנת 1980, בן כ-36 שנים, נשוי ואב לילדים.

הנאשם הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו, ובכך קיבל אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק. אלא שמתסקיר שירות המבחן, נמצאו למדים, כי קבלת האחריות אינה מלאה שכן הנאשם הביע עמדות המטשטשות את מעורבותו ומעשיו, ואף שלל ביצוע חלק מהעבירות שבהן הודה.

הנאשם הביע רצון לשמש כאב חיובי עבור ילדיו ולנהל אורח חיים תקין, הוא השתתף בתוכניות חינוכיות במהלך מעצרו הנוכחי ובאחת מהן התמיד, וזאת שקלתי לזכותו.

לקולה שקלתי גם את העובדה כי הנאשם הינו אב ל-5 ילדים קטינים הסמוכים על שולחנו ואשר פרנסתם תלויה בו, ועל כן עונש מאסר יפגע בו, במשפחתו ובילדיו. התחשבתי גם בכך שהנאשם עצור מזה מספר חודשים, תקופה שבה היה מנותק מבני משפחתו, על כל המשתמע מכך.

מאידך, לחובת הנאשם הרשעות קודמות משנת 2012 בגין ריבוי עבירות של התפרצות, גניבה, קשירת קשר לבצע פשע והחזקת מכשירי פריצה ונדון למאסר בפועל למשך 15 חודשים, ולענישה מותנית למשך שנתיים.

עונש המאסר אשר ריצה הנאשם בגין עבירות אלה, לא מנע מהנאשם לשוב ולבצע את אותן עבירות, אך כפי שסיכם שירות המבחן, מאחר שהנאשם מתקשה לבחון את דפוסיו ומעשיו לעומק ונעדר תובנה ראשונית ביחס לבעייתיות

התנהלותו העומדת ברקע לביצוע העבירות, לא הומלץ על תהליך שיקומי.

מבין ארבעת הנאשמים, חלקו של הנאשם בכתב האישום הוא גדול ביותר, שכן הוא היחיד שלו מיוחסים שלושת האישומים.

באיזון הראוי בין שיקולי הענישה, הצורך בהרתעת הנאשם מלשוב ולבצע עבירת דומות, ותוך התחשבות גם בנסיבותיו האישיות, שוכנעתי כי ניתן לחפוף את מתחמי הענישה בחלקם, ולאחר שנתתי דעתי לכל הנדרש, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **עשרים ושישה (26) חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.**
2. **ששה (6) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.**
3. **שלושה (3) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון.**
4. **קנס בסך ₪ 2,000 או 20 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד יום 1.1.19.**

נאשם 2

הנאשם 2, בן 26 שנים, רווק המתגורר בבית חנינא.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו, ובכך נטל אחריות על העבירות ושיתף פעולה עם רשויות החוק, וזאת יש לשקול לזכותו.

חרטתו של הנאשם כנה ומלאה, כפי שמדווחת קצינת המבחן. הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, מתאר תחושת אכזבה עצמית, הלקאה עצמית, בושה וחרטה עמוקה בעקבות מעצרו. הוא שיתף בפתיחות את קצינת המבחן, גם אודות הקשיים לשמור על עצמו מחוץ לכותלי הכלא.

כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, נסיבות חייו הקשות של הנאשם, השפיעו עליו לרעה והובילו אותו להתנהגות פוגענית ועוברת חוק, ומכאן גם לעבירות אשר בהן הורשע בהליך זה.

הנאשם נולד למשפחה אשר סבלה מצוקות רבות וטופלה על פי חוק הנוער, הורי הנאשם לא יכולים היו לגדלו בשל המפורט בתסקיר, וגם אחיו סבלו מבעיות דומות.

העובדת הסוציאלית אשר טיפלה במשפחה מסרה כי הנאשם סייע מאוד בהתקשרות בין גורמי הרווחה לבין המשפחה, ואף שיתף כי לאחר שחרורו ממאסרו הקודם, ניסה לסייע כלכלית למצוקת המשפחה, שכר בית עבורו ועבור אמו ואחיו הצעירים ועמד בקשר עם גורמי הרווחה.

מכאן שמדובר במשפחה החיה במצוקה קשה, אשר בה הנאשם הוא בעל המסוגלות הרבה ביותר לניהול חיים תקינים וסבירים. נאשם זה דואג לאמו ומהווה עוגן במשפחה הסובלת ממצוקות רבות ושונות, ועל כן מאסרו יפגע לא רק בו, כי

אם גם בבני משפחתו הנשענים על עזרתו ותמיכתו.

אל מול השיקולים לקולה, לחובת הנאשם עבר פלילי. על אף גילו הצעיר, מגיליון הרשעותיו של הנאשם עולה, כי לחובתו 4 הרשעות קודמות בעבירות מתחום הרכוש, מרמה, הסעת שוהים בלתי חוקיים, אלימות ונהיגה ללא רישיון, בגין נדון לעונשים מותנים, פסילות רישיון, צו מבחן ועונשי מאסר בפועל ממש, אשר הוא השתחרר מהאחרון שבהם לפני כשנה ומחצה.

עברו של הנאשם מטה את הכף לחומרה, במיוחד בעת שעוסקים אנו בהרשעות בעבירות המשוייכות לאותו תחום בו הורשע הנאשם עתה, ועולה כי עונשי המאסר שריצה הנאשם, לא הרתיעוהו מלשוב ולבצע את אותן העבירות.

הנאשם הביע עניין בטיפול בפני גורמי שירות בתי הסוהר, כך שקיימת בו המוטיבציה לשינוי דרכיו, ועל כן, ככל שהנאשם ישכיל לנצל את מאסרו לצורך שיקום וטיפול, יוכל הוא להסתייע בכך, ויש לקוות שיצא ממאסרו זה כשבידיו כלים לקיום חיים תקינים, מחוץ למעגל העבריינות.

בהתחשב בחומרת העבירות שביצע, בעברו הפלילי המכביד ושאר הנסיבות שנסקרו כאן, אני גוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

- 1. עשרים ושלושה (23) חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.**
- 2. אני מפעיל בזאת את ששת חודשי המאסר המותנה אשר הוטלו במסגרתו של ת.פ. 6182-07-14, כך שארבעה מתוכם ירוצו במצטבר והיתר בחופף.**
- הנאשם יירצה, אם כן, עשרים ושבעה (27) חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.**
- 3. ששה (6) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג פשע.**
- 4. שלושה (3) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו על כל עבירת רכוש מסוג עוון.**
- 5. רישיון הנהיגה של הנאשם יפסל למשך שנה מיום שחרורו ממאסרו. הרישיון, ככל שישנו כזה, יופקד לאלתר.**
- 6. קנס בסך ₪ 1,500 או 15 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ליום 1.1.19.**

העונש המתאים לנאשמים 3 ו-4

הנאשמים 3 ו-4, שוהים בלתי חוקיים אשר בעברם לא קיימות הרשעות ממין העניין (למעט נאשם 3 אשר לחובתו הרשעה אחת בעבירה של שהייה בלתי חוקית משנה זו).

לזכותם של הנאשמים עומדות הודאתם בעבירות המיוחסות לו, ועמה נטילת אחריות על המעשים ושיתוף פעולה עם רשויות החוק.

הנאשמים, כעולה מכתב האישום המתוקן, לא היו שותפים לתכנון המעשים המתוארים בכתב האישום, אולם הם נטלו

בהם חלק מסוים, גם אם לא ראשי ומשמעותי. עוד יש לציין כי מדובר בשוהים בלתי חוקיים אשר ניצלו את כניסתם הבלתי מורשית לישראל על מנת לבצע עבירות רכוש, גם אם לא מתוכננות. מקומם במתחמי הענישה הוא **בחלקם התחתון**.

לאחר שנתתי דעתי על כלל השיקולים בעניינם של הנאשמים 3 ו-4, אני גוזר עליו את העונשים הבאים:

1. **עשרה (10) חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרם. הנאשמים יתייצבו לריצוי מאסרם ביום 4.3.18 עד השעה 10:00 בבית המעצר "ניצן" אשר ברמלה.**
2. **ארבעה (4) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצו אלא אם יעברו תוך 3 שנים מיום שחרורם ממאסרם על כל עבירת רכוש מסוג פשע.**
3. **שני (2) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצו אלא אם יעברו בתוך 3 שנים מיום שחרורם ממאסרם על כל עבירת רכוש מסוג עוון או על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.**
4. **קנס בסך 1,000 ₪ לכל אחד מהם, או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.19.**

באשר לכלי הרכב אשר בעניינם נתבקש החילוט - רנו ל.ז. 34-595-51 וכן קיה ל.ז. 52-860-60 התפוסים בידי המשטרה - מדובר בכלי רכב אשר באמצעותם בוצעה עבירה פלילית ומשכך הם ברי חילוט.

ככל שלא תוגש כל תגובה בעניין זה מצד טוען או טוענים לזכות עד ליום 1.2.18 - הרי שכלי הרכב הנ"ל יחולטו לאוצר המדינה.

מוצגים אחרים הקיימים בתיק - יחולטו או יושמדו על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ב טבת תשע"ח, 09 ינואר 2018, בנוכחות הצדדים.